

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]

ver, som falder naturligt inden for det udvidede EF's fremtidige arbejde, vil det fortsat være regeringens holdning, at det udenrigspolitiske samarbejde bør finde sted uden for EF's institutioner. Men vi finder det helt naturligt, at lande, der arbejder snævert sammen på andre vigtige områder, søger at uddybe kendskabet til og forståelsen for andre medlemslandes synspunkter og standpunkter på det udenrigspolitiske område.

Også på dette område er det regeringens opfattelse, at det er samarbejdets krav, som bør være afgørende for dets form. Under de nuværende forhold bør samarbejdet derfor fortsætte i den hidtidige form, nemlig konsultationer på udenrigsministerplan for fremtiden støttet af forberedelser på embedsmandsplan.

I debatten om Danmarks tilslutning til et udvidet fællesmarked er ofte spørgsmålet om det nordiske samarbejdes fremtid draget ind. Om dette skal jeg gøre følgende bemærkninger.

I tilfælde af, at EF udvides med alle fire ansøgerlande, har man stillet spørgsmålstegn ved mulighederne for at fortsætte nordisk samarbejde inden for de områder, som indgår i EF-samarbejdet. Alle de eksisterende nordiske overenskomster, herunder den nordiske overenskomst om fælles arbejdsmarked og den nordiske konvention om social tryghed, kan videreføres. Det er erkendt, at den danske regering har forelagt disse konventioner for fællesmarkedet for at få undersøgt, om der skulle være dele i dem, der stred imod noget af det, vi ville forpligte os til ved at underskrive traktaterne, og man har erklæret, at noget sådant er ikke tilfældet. Det vil altså sige, at det nordiske fælles arbejdsmarked og de nordiske konventioner om social tryghed kan fastholdes.

I denne forbindelse vil jeg henlede opmærksomheden på, at der parallelt med vor deltagelse i forberedelserne til EF-landenes kommende topmøde foregår nordiske bestræbelser for at opstille et samarbejdspro-

gram, som også sigter mod at fremme samarbejdet inden for industri- og regionalpolitikken samt med hensyn til miljøspørgsmål. Fra intet nordisk lands side har man fundet, at muligheden for EF's udvidelse med blandt andre Danmark og Norge vil frembyde problemer for dette nordiske samarbejde. Jeg tror tværtimod, at der efterhånden er enighed om, at netop udsigten til langt om længe at få gennemført et bredt europæisk samarbejde, hvori hvert af de nordiske lande deltager på den måde, de selv ønsker, vil udgøre den bedst mulige baggrund for et udvidet nordisk samarbejde.

Jeg har her forsøgt at give tinget en kort oversigt over, hvad Danmarks medlemskab af De europæiske Fællesskaber indebærer, dels med hensyn til deltagelse i det stedfindende samarbejde i Bruxelles, dels med hensyn til aktuelle planer for fremtiden og regeringens synspunkter om disse planer.

Hvis jeg kort skal resumere de konkrete fordele, regeringen ser ved dansk medlemskab, vil jeg især fremhæve følgende 10 punkter:

For det første: Danmark vil frit kunne afsætte sine produkter i et stort marked omfattende 260 millioner mennesker.

For det andet: Dansk landbrugseksport vil årlig indbringe ca. 2 milliarder kr. mere i fremmed valuta og derigennem bidrage væsentligt til løsning af vore valutaproblemer.

For det tredje: Arbejdskraftens frie bevægelighed vil også betyde, at danskere vil få ret til at tage arbejde i alle fællesmarkedslandene med fuld social og lønmæssig ligestilling med disse landes egne borgere.

For det fjerde: Danmark vil i stigende grad få adgang til et fælles europæisk kapitalmarked og dermed til rigeligere kapitalforsyning og dermed lavere rente på samme betingelser som andre medlemslande.

For det femte: Dansk erhvervsliv vil blive værnnet mod konkurrencefordrejning, som finder sted på grund af udenlandsk statsstøtte, udenlandske koncerners monopol-